
DOSKAKOWAĆ (1) *vb impf*

Pierwsze o oraz a jasne.

praes 3 sg doskakuje (1). ◇ [praet 3 pl m an doskakowały.]

Sł stp brak, Cn notuje.

Skacząc docierać do określonego miejsca, biegnąc dopędzać; assillire, contingere aliquid saltu Cn [czego]: A iego [pionka] wżytek fkok/ ná pirwże pole. Chybá gdy s plácu pirwżego sřtępuie/ W ten czás trzeciego polá dofkákuie. KochSz A3v.

[Zwrot: »szyje doskakować«: [Epiensowie] vkázuiąc to po łobie/ że im iuż szkodliwe było wćiekánie/ gdy im Tureckie konie iuż práwie łzyie dofkákováły BarlBaz 195 (Linde s.v. doskoczyć).]

Formacje pochodne cf SKAKAĆ.

LZ